

ÎNCHEIERE

07 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Gorgos Ion împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Gorgos împotriva Anastasiei Gorgos cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și acțiunea reconvențională înaintată la cererea Anastasiei Gorgos împotriva lui Ion Gorgos cu privire la evacuarea din spațiul locativ,

c o n s t a t ă:

La 03 iulie 2014, Ion Gorgos a depus cerere de chemare în judecată împotriva Anastasiei Gorgos cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii a invocat că s-a aflat în căsătorie cu pîrîta Anastasia Gorgos din 30 mai 1989 și pînă la 29 august 1996, iar din căsătorie s-au născut 2 copii, XXXX, născută XXXX, și XXXX născută la XXXX.

Susține că în anul 1989 a primit în calitate de participant la luptele din Afganistan, împreună cu soția sa apartamentul XX, cu două odăi din str. XXXX, or. XXXX, iar la 13 martie 1996 apartamentul a fost privatizat, la care au participat și fosta soție cu fiica XXXX.

În urma vînzării apartamentului respectiv la un preț de 5000 de dolari, au procurat apartamentul XXX cu două odăi din str. XXX, or. XXX, la prețul de 3500 de dolari, fiind înregistrat după Anastasia Gorgos.

Afirmă că urmare a banilor cîștigați de peste hotare în perioada 1999-2000, la 03 martie 2000, împreună cu soția au procurat apartamentul XXX cu o odaie din str. XXXX, or. XXXX, fiind înregistrat după sine.

După înstrăinarea apartamentelor respective, cu banii obținuți au cumpărat apartamentul XXX cu trei odăi din str. XXXX, or. XXX, fiind înregistrat la 22 octombrie 2003 după pîrîta Anastasia Gorgos.

Consideră că deține dreptul de proprietate a ½ cotă-parte din apartamentul sus-menționat, chiar dacă este divorțat de soție din 1996, deoarece după desfacerea căsătoriei se consideră o familie împreună cu pîrîta, locuiesc împreună, au aceleași datorii și obligații.

În urma concretizării acțiunii, solicită recunoașterea dreptului de proprietate a ½

cotă-parte ideală asupra apartamentului nr.XXXX din str. XXXX, or. XXXX, cu numărul cadastralXXXXXX, la prețul de 11674 de lei.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei s-a acceptat cererea înaintată de XXXXXX cu privire la intervenirea în proces în calitate de intervenient principal (f.d.75-76).

La 01 august 2014 reprezentantul Anastasiei Gorgos, avocatul Marcela Bordian a înaintat acțiune reconvențională împotriva lui Ion Gorgos cu privire la evacuarea din spațiul locativ (f.d.41).

În motivarea acțiunii a invocat că Anastasia Gorgos s-a aflat în căsătorie cu Ion Gorgos pînă în 1996, iar din căsătorie au un copil comun.

Susține că la 22 octombrie 2003 a procurat apartamentul XXXXX din str. XXXXXX or. XXXXX.

Consideră că bunul imobil respectiv îi aparține doar ei, deoarece a fost procurat de ea în afara căsătoriei, nefiind suspus regimului de proprietate în devălmășie.

Menționează că Ion Gorgos s-a instalat fără temeii în apartamentul respectiv, fiind nevoită să închirieze locuințe pentru a evita conflictele apărute.

Solicită evacuarea lui Ion Gorgos din apartamentul nr. XXXX din str. XXXX, or.XXXXX, fără acordarea altui spațiu locativ.

Prin hotărîrea Judecătoriei Orhei din 12 mai 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Ion Gorgos împotriva Anastasiei Gorgos cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate, ca neîntemeiată. S-a admis acțiunea reconvențională înaintată de Anastasia Gorgos împotriva lui Ion Gorgos cu privire la evacuarea din spațiul locativ. S-a evacuat Ion Gorgos din apartamentul XXX, din str. Iachir XXX, or.XXX, fără acordarea altui spațiu locativ.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că Ion Gorgos nu a prezentat probe admisibile și pertinente din care să rezulte un acord de dobîndire în comun a apartamentului litigios.

La fel, prima instanță a conchis că Ion Gorgos s-a instalat fără vreun drept în apartamentul care-i aparține cu drept de proprietate Anastasiei Gorgos, iar primului i-a fost retrasă viza de reședință la 09 februarie 2007. Deși anterior s-a renunțat la acțiunea cu privire la evacuarea lui Ion Gorgos, întrucît ultimul a părăsit apartamentul litigios, la mijlocul lunii iulie 2014 acesta s-a reinstalat în apartamentul în cauză.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de Ion Gorgos și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La 22 mai 2017 Ion Gorgos a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii inițiale.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a apreciat eronat circumstanțele de fapt ale cauzei, a aplicat și interpretat eronat normele de drept material.

Menționează că, au fost aplicate dispozițiile Codului cu privire la locuințe al RSSM, care au fost abrogate prin Legea cu privire la locuințe nr.75 din 30 aprilie 2015.

Consideră, că au fost aplicate eronat prevederile art. 1389 din Codul civil, însă urma a fi aplicat art. 1339 din aceeași lege, întrucît procurarea apartamentului a fost efectuată din surse proprii, fapt dovedit prin declarațiile martorului Barovschi Natalia.

Susține că instanța de apel nu a luat în considerare că prin încheierea Judecătoriei Orhei din 02 iulie 2014 s-a admis renunțarea Anastasiei Gorgos la acțiune și a încetat procesul în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de ultima împotriva

lui Ion Gorgos cu privire la evacuarea din spațiul locativ, iar în asemenea cazuri nu se admite o nouă adresare în judecată a aceleiași părți cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Potrivit art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul constată că din materialele cauzei nu se poate desprinde momentul comunicării recurentului deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017

(f.d.149-154), însă aceasta a fost expediată părților prin scrisoare de însoțire nr.3308 din 20 martie 2017 (f.d.155), iar cererea de recurs a fost expediată la 22 mai 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe plic (f.d.163). Prin urmare, calea de atac se consideră exercitată în termen.

Alegațiile invocate în recurs precum că, au fost aplicate dispozițiile Codului cu privire la locuințe al RSSM, care au fost abrogate prin Legea cu privire la locuințe nr.75 din 30 aprilie 2015, nu pot fi reținute, deoarece decizia recurată nu conține dispoziții ale Codului cu privire la locuințe al RSSM.

Din același raționamente nu pot fi reținute nici argumentele invocate în recurs precum că au fost aplicate eronate prevederile art. 1389 din Codul civil, însă urmau a fi aplicate cele de la art. 1339 din aceeași lege.

Mai mult, faptul că procurarea apartamentului a fost efectuată din surse proprii, fapt dovedit prin declarațiile martorului Barovschi Natalia, nu poate fi acceptată, deoarece decade părțile din dreptul de a proba cu martori actul juridic în cauză, or art. 210 alin. (1) din Codul civil prevede că, trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice și persoanele fizice și dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului, iar art. 211 alin.(1) din aceeași lege, stabilește că nerespectarea formei scrise a actului juridic face să decadă părțile din dreptul de a cere, în caz de litigiu, proba cu martori pentru dovedirea actului juridic.

Cu referire la cele invocate de recurent precum că instanța de apel nu a luat în considerare că prin încheierea Judecătoriei Orhei din 02 iulie 2014 s-a admis renunțarea Anastasiei Gorgos la acțiune și a încetat procesul în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de ultima împotriva lui Ion Gorgos cu privire la evacuarea din spațiul locativ, iar în asemenea cazuri nu se admite o nouă adresare în judecată a aceleiași părți cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri, completul nu le poate reține pentru că au temeuri diferite, or potrivit art. 266 alin. (2) din Codul de procedură civilă, pronunțând încheierea de încetare a procesului, instanța judecătorească menționează că nu se admite o nouă adresare în judecată a aceleiași părți cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

Instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs în esența lor constituie o interpretare a normelor de drept efectuată de recurent și o apreciere a probelor efectuate de acesta care nu pot fi puse la baza recursului, însă acestea au fost deja supuse examinării minuțioase și aprecierii juste de către instanța de apel prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași lege, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar instanțele inferioare au interpretat elocvent și au aplicat corect normele de drept incident speței, prin prisma circumstanțelor importante ale cauzei.

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, deoarece recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept ale pricinii, iar forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii ar putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel, însă asemenea temei nu se regăsește în art. 432 din Codul de procedură civilă aplicabil recursului.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument

plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ion Gorgos, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ion Gorgos, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță